

риалните несгоди на вашето положение. Но какво да се прави? Помните: ние едва сега започваме нашата голъма работа за пробуждане на народа. Ние сме като пионери въ нова страна. Длъжни сме на своя гръбъ да изнесемъ всичката тежест на борбата съ народното невежество. И тукъ може, на първо време, насъ да ни чакатъ не похвали и съчувствие, а тежки жертви. И азъ ви говоря за жертвите. За тъхната необходимост. За тъхната неизбежност.

— Зова ви на жертви. Зова не всички. Зова тия, които съж готови и способни за жертви.

— Милиони хора се раждатъ, живеятъ и умиратъ въ дива, убийствена сиромашия. — Така ли тръбва да бъде? Милиони души, често хора умни по природа, презъ цѣлъ животъ оставатъ тѣпоглави добитъци. — Така ли тръбва да бъде? Милиони ваши по-малки братя съж духовно груби, жестоки. — И това ли така тръбва да бъде?

Речите на Снелманъ плющели като бичъ на огненъ укоръ по глави и сърдца. Възбудили най-заспалите и лениви умове. Запалвали енергията на живите сърдца.

Народните учители въ по-голъмата си част били завладѣни отъ настроението на Снелмана. Ставали негови помощници. Почнали самостоятелно много да се учатъ, да работятъ надъ себе си. Всъки ставали самъ по себе си голъма сила. Въ страната се явили и засилвали навсъкъде десетки, а после и стотици голъми и малки Снелмановци.

Финландия била възродена

Наистина, книгата „Въ страната на бѣлите лилии“ е една щенна книга за всички.

Разни.

Какъ въ старо време наказвали пияниците. Старите народи никакъ не били снизходителни къмъ пиянството. За това прегрѣщението тѣ наказвали много жестоко.

Въ Атина, презъ времето на Солона, нѣкой чиновникъ билъ осъденъ на смърть, защото се явилъ пиянъ на работа.

Сpartанците, за да премахнатъ съвсемъ пиянството, изкоренили лозята (тогава хората не знаели още да добиватъ спиртъ отъ житни растения).

Въ републиканския Римъ пиянството е било строго запретено за граждани, които не били навършили 30 годишна възрастъ. За по-възрастните отъ 30 години граждани пиянството не се е считало за престъпление. Затова